

Kær est du, Fø - de-land, sødt er dit Navn, til dig staar

3

al - tid di - ne Børns For - læng - sel. Med løn - lig Magt du dra - ger til din

6

Favn, hvert an - det Land mod dig er kun et Fæng - sel.

1. Kær est du, Fødeland, sødt er dit Navn,
til dig staar altid dine Børns Forlængsel.
Med lønlig Magt du drager til din Favn,
hvert andet Land mod dig er kun et Fængsel.
2. Kun der er Vaaren i sin fulde Pragt,
kun der i al sin Ynde Somren smiler,
og skøn er selve Vintrens hvide Dragt,
naar den paa vore Barndomsegne hviler.
3. Ja, skønt er Fjeldet med sin Top af Is,
skøn er den Dal, som Fossens Bølger væder,
den gule Ørken er et Paradis,
naar den har skuet Barnets første Glæder.
4. Min Fødestavn er Lyngens brune Land,
min Barndoms Sol har smilt paa mørken Hede,
min spæde Fod har traadt det gule Sand,
blandt sorte Høje bor min Ungdoms Glæde.
5. Skøn er for mig den blomsterløse Vang;
min brune Hede er en Edens Have –
der hvile ogsaa mine Ben engang,
blandt mine Fædres lyngbegroede Grave!

Steen Steensen Blicher